

Nova programació expositiva

FUNDACIÓ
VILA CASAS

VINT
ANYS

Antoni Llena

— *En veu baixa*

Escola d'Olot. Una “Fake News” amb 150 anys d'història

Del 28 de maig
al 25 de juliol de 2021

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VoIART
BARCELONA

Antoni Llena

— *En veu baixa*

Defensar la fragilitat és, encara avui, l'únic pensament pervers possible.

Antoni Llena

L'exposició

L'exposició *En veu baixa* d'Antoni Llena (Barcelona, 1942), comissariada pel mateix artista i Àlex Susanna, està concebuda com un Quartet en quatre moviments.

Cada exposició d'Antoni Llena se'n lliura i presenta com un concert de signes plàstics amb què revisita la pròpia obra reordenant-la per calibrar quin és el seu grau de resistència i quina la capacitat d'associar-se i generar nous sentits, per dissonants o ambivalents que siguin. Les obres, fetes de material de rebuig, escurialles, sobrants, fragments, fragilitat, lleugeresa i atzar, 'criden en veu baixa', ens interpel·len des de la seva precarietat consubstancial, i des d'aquest punt de vista poques trajectòries han reeixit tant com la seva a fer de la fragilitat una de les seves fortaleces. Una obra plena d'estrips, trencs, plecs, doblecs, fissures i sutures amb què l'artista prova d'habitar el full en blanc, reconstruir alguna cosa i fer del silenci una partitura significant.

Antoni Llena pertany a la darrera generació d'artistes la trajectòria dels quals es desenvolupa sota l'imperatiu avantguardista de la radicalitat, des d'una obligació ètica de ruptura i el repte de superar tots els límits externs a l'expressió de l'artista, a l'ambició de l'obra. Tanmateix –i aquesta és una de les paradoxes de l'art contemporani–, enfrontats al paisatge ombrívol que ens ha deixat una bona part de l'art del segle passat, la primera comesa de l'artista avui dia és talment la demarcació dels límits, la particular manera en què delimita el territori que transitarà la seva tasca.

La d'Antoni Llena és una 'obra de mínims' però consistent, com pot veure's en aquest Quartet en quatre moviments anomenats: “Quasi res”, “Noli me tangere”, “Sense Penediment” i “Viatge d'hivern”.

Sofisme, 7, 1989
Tècnica mixta
30 x 23 x 21 cm
Col·lecció particular

Àmbits expositius

1. Quasi res

En aquest primer àmbit, retrobem intactes alguns dels seus primers balbuceigs conceptuals, amb accents o ressons del *minimal*, el *body art*, l'*arte povera* o l'art socialment compromès, tots ells camins que després no va seguir: va descobrir que la seva era una voluntat conceptual que defugia l'estètica conceptual. Llena es va proposar començar de zero i fer un art sense referents, que obrís i tanqués camins, que s'adrecés en direccions oposades, com es pot veure en aquesta primera secció de l'exposició.

En paraules d'**Àlex Susanna**, "Llena va emmudir durant deu anys abans de reprendre l'activitat creativa amb els seus 'papers retallats' amb què, d'una banda, la seva obra s'encaminava cap a una certa tridimensionalitat –mal que fos proveït només d'un cúter, era un 'constructor'–, però de l'altra reaccionava per sostracció als excessos nostàlgics del retorn a la pintura-pintura dels artistes adscrits a la transavantguarda. D'aquesta sèrie, només en tenim tres obres, més que suficients per adonar-nos de la seva enorme càrrega subversiva. Com també la tenen les maquetes d'escultures públiques o privades que se'ns mostren en aquesta primera secció, i amb les quals Llena entroncava de ple amb la tradició d'investigació plàstica tridimensional iniciada a Catalunya els anys trenta del segle passat per Juli González, Gargallo, Miró, Cristòfol o Ferrant".

En aquesta secció trobem un conjunt de sobres transparents de cel·lofana, que contenen una imprecisa matèria, indescriptible –amb una cartolina també humil, escrita a màquina–, configuren el cos de l'obra amb la qual Antoni Llena va contribuir a totes passades a l'establiment de les 'pràctiques artístiques conceptuals' al seu país. Són coneguts, genèricament, com a '**escultures dissecades**'.

El crític i historiador **Luis Pérez-Oramas**, al text del catàleg, apunta que "la llegenda, o l'aura, d'aquestes restes sublims diu que aquestes triadures havien estat –abans– efímeres obres tridimensionals, inestables, lleugeríssimes. El gest de Llena les fa esdevenir matèria d'arxiu, per bé que abans les significa com a restes, com a 'relíquies'".

Llena sempre ha considerat el paper com un objecte, un cos tridimensional que conté tots els atributs de la matèria, i no pas una superfície plana o un simple suport útil. Ben aviat ja va utilitzar el paper mostrant-ne com a mínim dues cares alhora –és el cas de les obres de retalls *Pintures* (1979-1984), la materialitat de les quals rau en el plec, en la manera en què revelen la cara i el dors–, o bé quatre cares, com en el cas de les *Escultures dissecades* (1967-1969), en què els embolcalls translúcids ens deixen veure totes les superfícies simultàniament; i fins i tot sis cares, per exemple a *Pila de papers signats al llom* (1968).

Sense títol

1994

Tècnica mixta

109 x 148,5 cm

Col·lecció particular

Escultura dissecada

1968

Tècnica mixta

13,5 x 10 cm

Fundació Privada Vila Casas

2. Noli me tangere

Al segon àmbit, s'hi presenten 500 dibuixos fets durant els tres mesos de confinament que formen part de la sèrie “**Noli me tangere**” amb què Llena prossegueix la suite “SOS: senyals de fum des d'un subsol” començada el 2005: una tasca prometeica amb què vol tornar a la pintura tot el que aquesta li ha donat sabent que mai assolirà el seu propòsit.

Es tracta d'un **immens mural** de dibuixos que juguen al límit d'un equilibri molt precari entre registres aparentment incompatibles, com ara el còmic, el grotesc, el líric o el dramàtic, els quals apareixen en tots ells d'acord amb proporcions sempre imprevisibles. Per una banda, es tracta d'un intens exercici d'introspecció plàstica, però per l'altra d'un diàleg persistent amb molts dels seus artistes preferits –de Balthus o Morandi a Guston o Fontana passant per Miró o Tàpies.

Amb aquest gran mosaic, l'artista ha volgut recollir tot el seu alfabet iconogràfic i lliurar-nos el seu particular teatre del món en temps de pandèmia. **En aquesta secció, s'hi projecta un audiovisual que recull tots els 500 dibuixos.**

3. Sense penediment

Al tercer àmbit es presenta un conjunt d'obres esparses procedents d'algunes de les seves grans sèries, que es mostren en solitari. Grans obres com, per exemple, “*Glossolàlia*” (1992), “*Et in Arcadia Ego*” (1995), “*Preposicions*” (1997) o “*Sense penediment*” (2002), on l'artista culmina la seva exploració dels límits de la superfície pictòrica bo i fent de cada quadre un retaule tridimensional d'una enorme càrrega simbòlica.

Obres fetes amb material de rebuig –com ara bocins de miralls trencats, draps, espuma de làtex, escorces vàries, cel·lofana, grapes, filferro, plastil·lina, malla metàl·lica, plàstic de bombolles, laca, cautxú, paper de seda, paper rebregat, trossos de cartró, taques, cintes de màquina d'escriure, cabells, pedres o aranyes seques–, amb el qual l'artista aixeca unes grans construccions que tot just s'aguanten pels pèls i entren en diàleg amb la història de la pintura.

4. Viatge d'hivern

En l'últim àmbit i com a cloenda de l'exposició, hi podem veure un conjunt de 38 caixes-finestra que tant poden arrencar-se configurant una única seqüència en què la nostra vista passaria a través com si es tractés d'una sola obra, com també formant grups i facilitant que el públic s'endinsi en cadascun d'aquests diorames. Estem parlant d'una de les obres de més envergadura de tota la trajectòria d'Antoni Llena. Cap obra no captura tant com aquesta la personalitat i els propòsits de l'artista, i per això podem dir que és un autèntic compendi de la seva poètica.

Noli me tangere, 2020
500 dibuixos
Pastel sobre paper
23,3 x 36,4 cm c/u
Col·lecció particular

Et in Arcadia ego, 11
1995
Tècnica mixta
110 x 220 x 22 cm
Col·lecció particular

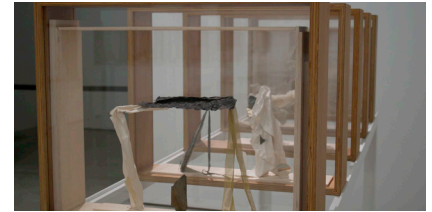
Programació expositiva

— *Espais Volart*

En paraules de **Víctor Pimstein Ratinoff**, “Llena hi aposta per la densitat frontal del pla pictòric que en aquest cas, però, ha portat al límit, perquè les desenes de capses-fotogrames que configuren l’obra semblen ensulsiar-se les unes damunt les altres, bo i negant el temps i la pregonesa de l’espai. La singularitat de cada element material ha estat minvada, la qual cosa n’accentua l’aclaparador efecte coral”.

Com va dir Tàpies, Llena “es manté permanentment interrogant en el laboratori dels misteris de la forma”. Només així s’explica l’aparició d’una obra com aquesta.

Antoni Llena
Viaatge d’hivern
2003
Tècnica mixta
38 peces de mides variables
Col·lecció MACBA. Consorci
MACBA.

L'artista

Antoni Llena

Barcelona, 1942

Col·laborador habitual en mitjans de comunicació escrits, Antoni Llena és autor dels llibres *La gana de l'artista* (Edicions 62, 1999) i *Per l'ull de l'art* (La Magrana, 2008). Ha estat professor de literatura artística a la Universitat de Girona i a l'Escola Eina de Barcelona. Ha estat guardonat amb el Premi Ciutat de Barcelona d'Arts Plàstiques (1989), el Premi Espais a la Crítica d'Art (1997), el Premi ACCA per l'exposició *Antoni Llena, Obres. 1967-2012* (2012) i el Premi Honorífic a la trajectòria artística GAC (2020).

Ha comissariat les següents exposicions: *Antoni Bernad. Nord/Sud/Est/Oest*. Palau Robert, Barcelona (2018); *L'ansietat de les influències. Tàpies vist per Llena*. Fundació Antoni Tàpies, Barcelona (1991); *Miró: Constel·lació Antoni Llena*. Fundació Joan Miró, Barcelona (2020).

Exposicions individuals (selecció)

- 2021 *En veu baixa*. Espais Volart. Fundació Vila Casas, Barcelona.
- 2019 *Senyals de fum des d'un subsol*. Palau de la Música, Barcelona.
Antoni Llena. The Practice of Dispossession. Henrique Faria Fine Art, Nova York, NY, Estats Units.
- 2018 *Antoni Llena, obras con, de y sobre papel*. Galeria A | 34, Barcelona.
- 2015 *Antoni Llena. Fragments d'una trajectòria*. Galeria A | 34, Barcelona.
- 2012 *Antoni Llena. Obres 1967-2012*. Galeria A | 34, Barcelona.
- 2011 *SOS: Senyals de fum des d'un subsol*. Centre d'art Tecla Sala, l'Hospitalet de Llobregat, Barcelona.
- 2010 *Nadala, Abans no canti el gall*. Fundació Joan Miró, Barcelona.
Públic i privat. Can Sisteré, Santa Coloma de Gramenet, Barcelona.
- 2008 *Antoni Llena*. Espai Guinovart, Agramunt, Lleida.
- 2006 *Viatge d'hivern*. Galeria Toni Tàpies, Barcelona.

- 2005 *La pintura como experiencia*. Museo Patio Herreriano, Valladolid, i Museu d'Art Jaume Morera, Lleida.
- 2003 *Sense penediment*. Galeria Toni Tàpies, Barcelona.
Antoni Llena. Centre Cultural La Mercè, Girona.
- 2002 *Preveure, anticipar, investigar*. Galeria Palma XII, Vilafranca del Penedès, Barcelona.
Gossos i xais. Museu de la Pell, Vic, Barcelona.
- 2001 *Velletque videre*. Galeria Toni Tàpies, Barcelona.
Obra recent. Espai Guinovart, Agramunt, Lleida.
- 1999 *Fantasmès públics i privats*. Galeria Toni Tàpies, Barcelona.
Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Girona.
- 1997 *Preposicions*. Galeria Toni Tàpies, Barcelona.
- 1994 *Antoni Llena*. Espais d'Art Contemporani, Girona.
- 1993 *Antoni Llena*. Galeria Joan Prats, Barcelona.
- 1991 *Antoni Llena*. Artgràfic, Barcelona.
Antoni Llena: papiers manipulés. Galerie Dorfmann Roux, París, França.
- 1989 *Antoni Llena*. Fundació Joan Miró, Barcelona.
- 1985 *Antoni Llena*. Galeria Joan Prats, Barcelona.
- 1969 *Escultures de paper*. Petite Galerie, Lleida.

Exposicions col·lectives (selecció)

- 2019 *La pintura. Un repte permanent*. Col·lecció "la Caixa". CaixaForum, Barcelona (juny-octubre).
- 2018 *Der Duft der Bilder*. Kunst-und Kulturstiftung Opelwillen, Rüsselsheim, Alemanya.
Liberxina, Pop i nous comportaments artístics, 1966-1971. Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), Barcelona.
Fuegos cruzados rebotantes. Halfhouse, Barcelona.
Obres de la Petite Galerie. Col·lecció del Museu d'Art Jaume Morera. Museu d'Art Jaume Morera, Lleida.
- 2016 *La lliçó de Diògenes*. Centre d'art Tecla Sala, l'Hospitalet de Llobregat, Barcelona.

- 2015 *Pintura en voz baja*. Ecos de Giorgio Morandi en el arte español. Centro José Guerrero, Granada.
- 2015 *Desitjos i necessitats*. Noves incorporacions a la Col·lecció MACBA. Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), Barcelona.
- 2013 *Tàpies. Lo sguardo dell'artista*. Palazzo Fortuny, Venècia, Itàlia.
Davant l'horitzó. Fundació Joan Miró, Barcelona.
- 2010 *Re-Dressing*. Bortolami Gallery, Nova York, NY, Estats Units.
- 2008 *Fràgil*. Museo de Arte Contemporáneo Esteban Vicente, Segòvia.
- 2007 *La vida privada*. Colección de Josep Maria Civit. Centro de Arte y Naturaleza
Fundación Beulas, Osca.
The MACBA at the Frankfurter Kunstverein. Frankfurter Kunstverein, Frankfurt, Alemanya.
Barcelona. 1947-2007. Fondation Marguerite et Aimé Maeght, Saint-Paul-de-Vence, França.
- 2006 *Col·lecció MACBA*. Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), Barcelona.
- 2005 *El arte sucede. Origen de las prácticas conceptuales en España (1965-1980)*. Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (MNCARS), Madrid.
- 2004 *Cuatro dimensiones. Escultura en España. 1978-2003*. Museo Patio Herreriano, Valladolid.
- 2002 *Art conceptual espanyol en la col·lecció de Rafael Tous*. Centre d'Art Tecla Sala, l'Hospitalet de Llobregat, Barcelona.
- 1998 *Galeria Renate Kramer*, Hamburg, Alemanya.
- 1997 *Essències*. Palau de la Virreina, Barcelona.
Papier Skulptur. Landesgalerie, Linz, Àustria.
Barcelona-Madrid. Sintonies i distàncies (1897-1997). Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), Barcelona.
- 1996 *Fons per a una col·lecció*. Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), Barcelona.
Historia del collage en España. Museo de Teruel, Terol.

- 1993 *Ver Miró. La irradiación de Miró en el arte español.* Fundació "la Caixa", Barcelona.
- 1992 Galeria Joan Prats, Nova York, NY, Estats Units.
Pavelló de Catalunya, Exposició Universal, Sevilla.
Na Miró. Kenmerken van de Hedendaagse Catalaanse Kunst. Nationale Stichting De Nieuwe Kerk, Amsterdam, Països Baixos.
Constants de l'art català. Centre d'Art Santa Mònica, Barcelona.
- 1991 *Salón de los dieciséis.* Palacio de Velázquez, Madrid.
- 1989 *Sobre papel.* Galeria Maeght, Barcelona.
L'avantguarda de l'escultura catalana. Centre d'Art Santa Mònica, Barcelona.
- 1984 *Diez años. Once artistas.* Galeria Ciento, Barcelona.
- 1969 Jardí del Maduixer, Barcelona.
Petite Galerie, Lleida.

Col·leccions

Ateneu Barcelonès, Barcelona.
Artium, Centro Museo Vasco de Arte Contemporáneo, Vitòria-Gasteiz.
Fundació Antoni Tàpies, Barcelona.
Fundació "la Caixa", Barcelona.
Fundació Joan Miró, Barcelona.
Fundació Palau, Caldes d'Estrac, Barcelona.
Fundació Vila Casas, Barcelona.
Fundació Rafael Tous d'Art Contemporani, Barcelona.
Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), Barcelona.
Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (MNCARS), Madrid.
Patio Herreriano, Museo de Arte Contemporáneo Español, Valladolid.
The Museum of Modern Art (MoMA), Nova York, NY, Estats Units.

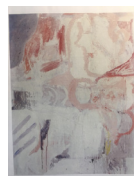
Escultures en espais públics

- 2015 *Homenatge a Cirici i Pellicer.* Barcelona.
- 2012 *Monument als castellers.* Barcelona.
- 2002 *Preferiria no fer-ho.* Ajuntament de Barcelona.
- 1992 *David i Goliat.* Barcelona.
- 2004 *Món.* Plaça de Francesc Macià, Barcelona.

Obres en exposició

Antoni Llena
Groc
1980
Paper sobre fusta
146 x 142 x 12 cm
Col·lecció MACBA. Consorci
MACBA.

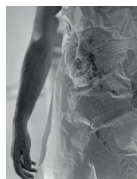
Antoni Llena
Sense títol
1964
Pigments, guaix, pols de talc i
llapis sobre tela
130 x 97 cm
Col·lecció MACBA. Consorci

Antoni Bernad
Antoni Llena. Escultura dissecada
1968
Impressió digital posterior
40 x 30 cm
Col·lecció particular

Antoni Bernad
*Antoni Llena. Escultures per portar
a la mà*
1967-1968
Impressió digital posterior
40 x 30 cm
Col·lecció particular

Antoni Bernad
*Antoni Llena. Pintura feta de suor i
semen*
1967-1968
Impressió digital posterior
40 x 30 cm
Col·lecció particular

Antoni Bernad
*Antoni Llena. Petjades de goma
escuma*
1967-1969
Impressió digital posterior
41 x 30 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
Signatura doble
1969
Paper manipulats
21 x 11,5 cm
Galeria A34

Antoni Llena
S/t
1967-1968
Paper
22,5 x 18 cm
Galeria A34

Antoni Llena
Pila de papers signats al llom
1968
Llapis grafit sobre paper
5,8 x 13 x 10,5 cm
Col·lecció MACBA. Fundació
MACBA

Antoni Llena
Sofisma
1981
Tècnica mixta
32,5 x 11,5 x 12 cm
Galeria A34

Antoni Llena
Sofisme, 7
1989
Tècnica mixta
30 x 23 x 21 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
Dolmen
c. 1993
Fusta, paper i cinta engomada
22 x 25 x 8 cm
Col·lecció particular

Obres en exposició

Antoni Llena
s/t
1998
Tècnica mixta
44 x 30 x 30 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
Et in Arcadia Ego, I
1995
Cotó i cautxú
21 x 26 x 25 cm
Col·lecció MACBA. Consorci

Antoni Llena
Escultura en IY
2005
Tècnica mixta
71,5 x 107 x 52 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
s/t
1999
Tècnica mixta
148 x 112 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
s/t
2001
Tècnica mixta
41,5 x 29 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
Sense títol
1994
Tècnica mixta
Col·lecció particular

Antoni Llena
Escultura dissecada
1967-1969
Tècnica mixta
35 x 30 cm
Galeria A34

Antoni Llena
Escultura dissecada
1968
Tècnica mixta
13,5 x 10 cm
Col·lecció Fundació Privada Vila Casas

Antoni Llena
La història de la pintura
1968
30,5 x 23,5 cm
Llapis sobre paper
Col·lecció MACBA. Consorci MACBA.

Antoni Llena
Bombolles dissecades
1969
Paper de cel·lofana i bombolles d'aire, cordill i cartrónet
15 x 11 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
Sobres dissecats
1969
Sobres de paper siliconat
20 x 17,5 cm
Galeria A34

Antoni Llena
Negre, blanc, vermell i blau
1986
Papers de colors manipulats
121 x 124 cm
Col·lecció "la Caixa". Art Contemporani

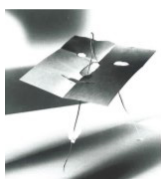
Obres en exposició

Antoni Llena
La pols
1989
Collage de paper
75 x 75 cm
Fundación Ernesto Ventós. Colección olorVISUAL

Antoni Llena
Paisatge sense figures
1991
Tècnica mixta
20 x 50 x 40 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
David i Goliat
1991
Paper i filferro
35 x 21 x 29 cm
Col·lecció Niki + Josep Maria Civit

Antoni Llena
Trabucada de flor
1992
Acrílic, paper, fusta i cinta de màquina d'escriure
55 x 15,5 x 26 cm
Fundación Ernesto Ventós

Antoni Llena
Sense títol, 1997
Cinta de màquina d'escriure, fusta, cinta adhesiva d'embalatge, cartró ploma
42 x 61 x 42,5 cm
Col·lecció Víctor García de Gomar

Antoni Llena
La blancor de la balena, 14
1997
Tècnica mixta
44 x 62 cm
Col·lecció privada

Antoni Llena
Tres vidres blaus
1997
Tècnica mixta
41 x 105 x 42 cm
Col·lecció particular

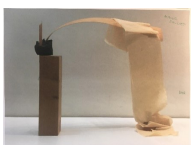
Antoni Llena
El fantasma (Maqueta per a escultura pública)
1997
Acer i paper
18,4 x 10 x 13,5 cm
Galeria A34

Antoni Llena
Tòtem, 1998
Fusta i serra mecànica
190 x 50 x 50 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
Dolmen
1998
Pedra, filferro i fusta
30 x 20 x 20 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
Dolmen
1998-1999
Tècnica mixta
28 x 35 x 16 cm
Col·lecció Manuel Brullet

Antoni Llena
Dolmen
1998-1999
Tècnica mixta
20 x 52 x 16 cm
Col·lecció Manuel Brullet

Obres en exposició

Antoni Llena
Sense títol
1998-1999
Tècnica mixta
17 x 100 x 14 cm
Col·lecció Manuel Brullet

Antoni Llena
Sense títol
1998-1999
Tècnica mixta
45 x 18 x 16 cm
Col·lecció Manuel Brullet

Antoni Llena
Sense títol
1998-1999
Tècnica mixta
112 x 82 x 12 cm
Col·lecció Manuel Brullet

Antoni Llena
Sense títol
1998-1999
Tècnica mixta
37 x 29 x 4 cm
Col·lecció Manuel Brullet

Antoni Llena
Sense títol, 2003
Fusta, paper, cartró, pintura, filferro, cautxú, malla metàl·lica i cinta de màquina d'escriure
25,5 x 18 x 12 cm
Galeria A34

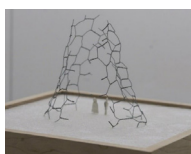
Antoni Llena
Maqueta del primer projecte del monument als Castellers
2005
Tècnica mixta
27,5 x 30 x 10 cm
Col·lecció Niki + Josep Maria Civit

Antoni Llena
Escultura en XH
2005
Tècnica mixta
53 x 42 x 38 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
Fi. La blancor persistent de la balena
2005
Tècnica mixta
155 x 123 x 12 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
Maqueta del projecte del Monument a l'Onze de Setembre
2010
Filferro i paper manipulats
30 x 35,5 x 35,5 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
Maqueta del projecte del Monument a l'Onze de Setembre
2010
Paper manipulats
11 x 6 x 4 cm
Galeria A34

Antoni Llena
Noli me tangere
500 dibuixos
2020
Pastel sobre paper
23,3 x 36,4 cm c/u
Col·lecció particular

Antoni Llena
Et in Arcadia ego, 11
1995
Tècnica mixta
110 x 220 x 22 cm
Col·lecció particular

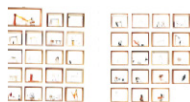
Obres en exposició

Antoni Llena
Contra (Sèrie Preposicions)
1997
Tècnica mixta
113 x 153 x 19 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
Pietàs, IV
2004
Tècnica mixta
155 x 215 x 10 cm
Col·lecció particular

Antoni Llena
Viatge d'hivern
2003
Tècnica mixta
38 peces de mides variables
Col·lecció MACBA. Consorci

— Escola d'Olot. Una "Fake News" amb 150 anys d'història

"[...] mireu bé, extasieu-vos i serviu aire als pulmons, que en el quadro de davant vostre hi tremola un cant de Santa Harmonia, d'En Vayreda; un cant del camp que ens regala als pobres de ciutat perquè veiem com és feta l'hermosa Naturalesa."

Santiago Rusiñol
La Veu de Catalunya, 25 de novembre de 1894

L'exposició

L'exposició *Escola d'Olot. Una "Fake News" amb 150 anys d'història*, comisariada per **Xavier Palomo**, vol ser un camí per on transitar cap a la desmitificació de l'erròniament anomenada **Escola d'Olot**, per tal de retornar les seves obres i els seus artistes a l'espai que els correspon. Un espai que va molt més enllà de l'encarcament i l'ensopida repetició de tòpics en què els interessos polítics, econòmics i ideològics l'han convertida. La mostra vol recuperar i reivindicar el paper d'Olot com a eix i motor de la modernitat artística del nostre país, des de la realitat documentada i no des de la voluptuositat, quasi pornogràfica, d'una mitificació fora de tot raciocini. Ni Joaquim Vayreda és el Sant Fundador de totes les virtuts pictòriques de les darreries del segle XIX, ni tota la pintura olotina dels anys de postguerra són les deplorables escorrialles d'un passat gloriós. Tot, absolutament tot, és molt més complex.

En paraules del comissari, "són moltes les mostres celebrades entorn d'aquest moviment pictòric i ara és el moment de fer un relat que permeti conèixer de primera mà els veritables motius que el van impulsar i que van generar una producció massiva de treballs". Palomo es proposa escriure un relat fidel a la realitat capaç de revelar uns fets concrets que evidencien el tarannà d'una societat burgesa que va trobar la seva font d'inspiració en un estil i temàtiques locals.

Aquesta exposició s'organitza en set àmbits expositius: : **L'Escola d'Olot; L'Escola d'Olot?; Francesc Vayreda. El final i el principi de tot plegat; Raymond Vayreda. Camí endavant sense retorn; Guerra i dictadura. Desfer el camí fet; No tot fou travessia del desert; i Una mort Natural.**

Marian Vayreda
Retrat de Joaquim Vayreda
1889
Oli sobre taula
80 x 66,5 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

1. L'Escola d'Olot

L'àmbit que dona la benvinguda a l'exposició vol ratificar la idea de què és l'Escola d'Olot. Es tracta d'un espai farcit de tòpics on la natura i les obres icòniques de l'Escola d'Olot ho inunden tot.

La història de la pintura de paisatge a Catalunya és una història recent. Fins a pràcticament el segle XIX no es va considerar interessant la reproducció del medi natural a través de la pintura. A mitjan segle la mal anomenada Escola d'Olot marcarà un important canvi de tendència i seran els seus artistes, la sacrosanta trilogia formada pels **germans Vayreda** (Joaquim i Marian) i **Josep Berga i Boix**, els agents que transmetran una personal imatge de la muntanya a les urbs catalanes.

El tipus de pintura que es fa al darrer quart del segle XIX a Olot és també important pel mestratge i pels contactes que va tenir amb els primers excursionistes, fins al punt que podem pensar que les imatges que aquests transmetien a la població devien bona part de la seva essència a aquests pintors, no tan pleinairistes com es podria pensar. Pintors que van fer de la fotografia un element troncal del seu mètode de treball. Fragments de paisatges sobreposats que esdevenien paisatges mai viscuts però si somiats.

En paraules de **Francesc Serés**, “molts d'aquests paisatges havien estat executats per pintors que s'autodenominaven hereus de l'Escola d'Olot. Ho vaig viure de prop perquè vaig fer Belles Arts durant els anys noranta i, aleshores, un dels debats sempre vius i sempre morts –en podríem dir un dels debats zombis– era, precisament, el que posava en qüestió la vigència del paisatge. No del paisatge de Robert Smithson, Ana Mendieta o Perejaume, compte, sinó de la imatge d'un determinat paisatge. Més enllà de la caricatura, el que és interessant és saber perquè aquella font primera ha estat tan important”.

2. L'Escola d'Olot?

En contraposició a l'anterior àmbit, aquest espai intenta qüestionar tot allò que assumíem com un axioma de fe. Si l'Escola d'Olot és tan identificable i definitiva en els seus plantejaments, d'estil i tècnica propis, serem capaços d'identificar les obres que es presenten en aquest àmbit com a Escola d'Olot?

“No hi ha cap tret estètic ni plàstic que ens permeti d'identificar les obres artístiques de Joaquim i Marian Vayreda, de Josep Berga i Boix, juntament amb les de Francesc i Raimond Vayreda, i que també les diferenciï d'altres pintors coetanis. Un ull expert pot reconèixer, per descomptat, el pinzell d'un d'aquests pintors; no podrà establir, però, cap identitat olotina a mig camí entre les personalitats individuals d'aquests pintors catalans i la identitat genèrica de la pintura catalana de finals dels segles XIX i XX”, tal com apunta **Jordi Galves**.

Josep Berga i Boix
Autoretrat, 1894
Oli sobre tela
48 x 35 cm
Col·lecció Santiago Plana

Josep Berga i Boix
Voltants d'Olot, 1886
Oli sobre tela
57 x 96,5 cm
Museu de la Garrotxa

Vicenç Grivé Coma
Vista dels voltants d'Olot, 1880-1896
Daguerrotip sobre cartró, 8,5 x 13,5 cm
ACGAX (Fotografia a partir de la qual es pinta l'obra eliminant convenientment les fabriques de les vores del Fluvà)

El més exacte que podem dir sobre l'anomenada Escola d'Olot és que no ha existit mai. És una petita col·lecció de tòpics i de prejudicis que estrofa la personalitat artística d'algunes obres remarcables, i que en dificulten la lleial comprensió. Del que podem estar segurs, com a mínim, és que la pintura catalana, això sí, entre finals del segle XIX i durant unes quantes dècades més del segle XX, concedeix una notable importància a una determinada forma de paisatgisme, de sentimentalisme artístic, entre sanglaçat i cortrencat, entre crepuscular i decadentista, durant una de les enèsimes reencarnacions del romanticisme plàstic.

3. Francesc Vayreda. El final i el principi de tot plegat

Francesc Vayreda, fill de Joaquim Vayreda, treu la màscara a una escola inexistent i aborda un nou camí capaç de reinventar el tòpic. De la mateixa manera que Joaquim Vayreda havia convertit Olot en pol d'atracció dels artistes més inquiets de la segona meitat del segle XIX, Francesc ho farà a les primeres dècades del segle XX. Iu Pascual, Ignasi Mallol, Domènec Carles, Marian Llaveneras i molts d'altres pivotaran al voltant de Can Vayreda, on de forma natural es transitarà de l'impressionisme al noucentisme i al realisme màgic, bo i allunyant-se sense estridències d'una 'escola' que Francesc mai va viure com a pròpia.

Segons **Xavier Palomo**, comissari de la mostra, "Francesc Vayreda repetia en certa manera els patrons del seu pare, Joaquim Vayreda, de nou un referent innovador de la pintura catalana de les primeres dècades del segle XX. Olot esdevenia novament el cap i casal, el punt de trobada de l'efervescència artística del país. Es passava pàgina i el noucentisme trepitjava amb fermesa el panorama artístic i cultural català, i Can Vayreda, evidentment, no en quedava al marge".

En aquest àmbit es presenta un conjunt d'obres ambientades en la pintura de Vayreda.

4. Raymond Vayreda. Camí endavant sense retorn

La figura de Raimond Vayreda és cabdal per convertir Olot en focus de modernitat artística del país. La seva tasca com a pedagog i agitador cultural és absolutament imprescindible. Ell, juntament amb Iu Pascual i l'Escola Superior del Paisatge, esdevindrà baula fonamental de la creació d'una nova concepció d'entendre el paisatge.

Raimond Vayreda és un d'aquests personatges polièdrics i immensos que tan sovint ha parit Olot. Enormement desconegut, mereix, al costat del seu germà Francesc, que aquesta mostra el reivindiqui —per la seva projecció i activisme culturals— com un dels seus actius més destacats en les convulses tres primeres dècades del segle XX. Vayreda flirtejarà amb les declaracions avantguardistes del Manifest Groc i mantindrà al llarg de la seva vida una estreta relació amb Salvador Dalí i amb Sebastià Gasch. Se soterrava així, si més no, una branca de Can Vayreda: el noucentisme.

Francesc Vayreda
Autoretrat
1928
Oli sobre tela
46,5 x 38 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joan Rebull
Composició per a un relleu
1927
Oli sobre paper
30 x 42 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

5. Guerra i dictadura. Desfer el camí fet

La dictadura de Primo de Rivera primer, i la del General Franco després, crearan i fixaran el mite de la pintura olotina com a reflex de la Suïssa Catalana, de l'arcàdia feliç, on l'ordre i el gaudi de la natura, obra cimera de Déu, regnen per sobre de tot.

Els anys de postguerra són foscos i acomodaticis. Olot serà utilitzada pel general Franco com a aparador de la pau bucòlica i joiosa de la Catalunya falangista i nacionalcatòlica. Es bastia així la imatge d'una pintura i un país feliç on tot restava en equilibri. En el fons, era el mateix país que els germans Joaquim i Marian Vayreda, o Berga i Boix, havien volgut transmetre. El *Nodo* pregonava als quatre vents l'arcàdia feliç olotina, "donde los artistas no podían más que reflejar en sus obras la magnificencia natural de la sublime obra de Dios". Es fixava, per tant, el mite de la pintura paisatgista olotina, farcit de convencionalismes i falses referències, que poc o res es corresponien amb la realitat.

En aquest àmbit es projecta l'audiovisual *Nodo*: "En el paisaje de Olot", 1 de gener de 1956.

6. No tot fou travessia del desert

Aquest àmbit vol reivindicar el paper fonamental de figures tan rellevants i injustament relegades a l'oblit: Josep Pujol, Virgili Batlle Vallmajó i Joan Puig Manera, entre d'altres. Més tard arribaran artistes com Jordi Curós, que va ser una baula imprescindible en el procés d'obrir portes i finestres en un ambient que havia esdevingut absolutament resclosit.

7. Una mort natural

En l'últim àmbit s'explica com la pintura olotina es dilueix en el magma globalitzat de les darreries del segle XX. La tasca de Cràter d'Art, el Grup Ara o la Cooperativa Coure van aconseguir que el miratge d'una pretesa escola d'Olot quedés enrere.

Obres inèdites

Joan Rebull, *Composició per a un relleu*, 1927

Joan Rebull, *Nena*, s/d

Enric Cristòfor Ricart, *Paisatge*, 1927

Manolo Hugué, *Torero*, c. 1927

Joaquim Claret, *Nen amb gat*, s/d

Correspondència Salvador Dalí-Raymond Vayreda

Martí Casadevall, *Sense títol*, S/d

Josep Pujol
Matinada
s/d
Oli sobre fusta
39,5 x 56,5 cm
Fundació Vila Casas

Marian Oliveras
Veïnat
s/d
Oli sobre tela
58 x 67 cm
Fundació Vila Casas

Obres en exposició

Marian Vayreda
Retrat de Joaquim Vayreda
1889
Oli sobre taula
80 x 66,5 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joaquim Vayreda
Sense títol
s/d
Oli sobre tela
83 x 140 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

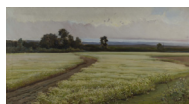
Joaquim Vayreda
Recança
s/d
Oli sobre tela
19 x 28 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joaquim Vayreda
Recança. Primera versió
s/d
Oli sobre tela
40 x 80.5 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Pere Elies Busquets
Vaques a la Font Moixina
1927
22,5 x 28 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

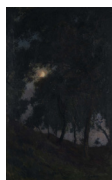
Joaquim Vayreda
Camp de Fajol
1892
Oli sobre tela
61 x 115 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joaquim Vayreda
La creu de terme
1883
Oli sobre tela
59,5 x 113 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joaquim Vayreda
Nit de lluna
s/d
Oli sobre tela
67 x 93 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Enric Galwey
Crepuscle
s/d
Oli sobre tela
81,5 x 51 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Melcior Domenge
Nena
1890
Oli sobre fusta
41 x 31,5 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Josep Berga i Boix
Autoretrat
1894
Oli sobre tela
48 x 35 cm
Col·lecció Santiago Plana

Marian Vayreda
Capvespre
1898
Oli sobre tela
80 x 140 cm
Col·lecció "la Caixa". Art Contemporani.

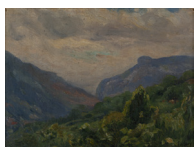
Obres en exposició

Joaquim Vayreda
Recança
1876
Oli sobre tela
127,5 x 262,5 cm
Museu Nacional d'Art de Catalunya

Josep Berga i Boix
Tornant a casa
s/d
Oli sobre tela
87 x 138 cm
Fundació Vila Casas

Enric Galwey
Muntanyes
s/d
Oli sobre fusta
21 x 28 cm
Fundació Vila Casas

Josep Berga i Boix
Ramat
s/d
Oli sobre fusta
25 x 32 cm
Fundació Vila Casas

Melcior Domenge
Aiguamolls de la Moixina
s/d
Oli sobre tela
63 x 101 cm
Fundació Vila Casas

Josep Berga i Boada
Trens pins vora el camí
s/d
Oli sobre fusta
60 x 45 cm
Fundació Vila Casas

Josep Berga i Boada
El rierol
s/d
Oli sobre fusta
40 x 31 cm
Fundació Vila Casas

Melcior Domenge
Fageda
s/d
Oli sobre tela
55 x 55 cm
Fundació Vila Casas

Enric Galwey
Crepuscle
s/d
Oli sobre tela
81,5 x 51 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Marian Vayreda i Joaquim Vayreda
Les bugaderes
1883
Oli sobre tela
72 x 98,5 cm
Museu de la Garrotxa

Ramon Casas Carbó
Retrat de Marian Vayreda
s/d
Carbó sobre paper
49,5 x 38 cm
Museu de la Garrotxa

Santiago Rusiñol
Bosc de Cuní, Olot
1888
Oli sobre tela
151 x 300 cm
Centre de Lectura de Reus

Obres en exposició

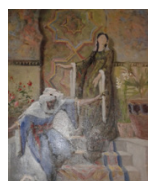
Joaquim Vayreda
Marina de Sète
s/d
Oli sobre tela
20 x 35 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joaquim Vayreda
Jesús a l'hort de les oliveres
s/d
Oli sobre fusta
23 x 18 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joaquim Vayreda
Savalls portant presoner el general Nouvilas
s/d
Oli sobre fusta
39 x 60 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joaquim Vayreda
El Moro
s/d
Oli sobre fusta
37 x 20 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joaquim Vayreda
La temptació
s/d
Oli sobre fusta
18 x 18 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joaquim Vayreda
Jardins de Montpellier
1873
Oli sobre tela enganxada sobre cartró
43 x 28 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

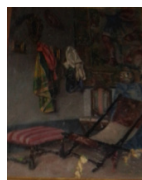
Joaquim Vayreda
Marina de Sète
1873-1875
Oli sobre tela
37 x 59 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joaquim Vayreda
Caricatura
S/d
Llapis gras i aquarel·la
27,5 x 18 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

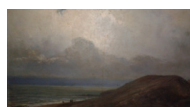
Joaquim Vayreda
La Tureta
s/d
Oli sobre tela
42 x 32 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Marian Vayreda
Estudi
S/d
Oli sobre tela
36 x 23 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joaquim Vayreda
Sospir del moro
s/d
Oli sobre tela
60 x 80 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Josep Berga i Boix
Marina
s/d
Aquarel·la sobre paper
18 x 32 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

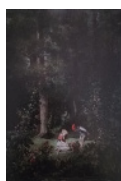
Obres en exposició

Joaquim Vayreda
Natura morta
s/d
Oli sobre tela
46 x 54 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Josep Berga i Boix
Volants d'Olot
1886
Oli sobre tela
57 x 96,5 cm
Museu de la Garrotxa, Olot

Josep Berga i Boix
La matinada fresca
1880
Oli sobre tela
81 x 56,5 cm
Museu de la Garrotxa, Olot.

Marià Vayreda
Sant Isidor en el Concili IV de Toledo
1881
Oli sobre tela
171 x 114 cm
Museu de la Garrotxa, Olot.

Francesc Vayreda
Autoretrat
1928
Oli sobre tela
46,5 x 38 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Francesc Vayreda
Paisatge
1926
Oli sobre tela
54,5 x 62,5 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

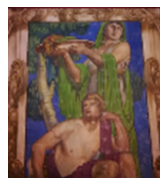
Francesc Vayreda
Paisatge
1924
Oli sobre tela
38 x 50 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

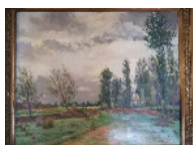
Josep Clarà
Retrat de noia
c. 1925
Argila
41 x 20 x 24
Col·lecció Vayreda Casadevall

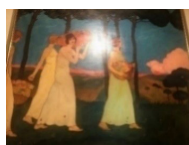
Iu Pascual
Paisatge olotí
1927
Oli sobre tela
35 x 57 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Martí Casadevall Mombardó
Sense títol
S/d
Oli sobre tela
230 x 189 cm
Col·lecció Martí Ferrer

Rafael Llimona
Paisatge d'Olot
s/d
Oli sobre tela
53 x 66 cm
Fundació Vila Casas

Esteve Monegal
La verema
1915
Oli sobre tela
187 x 208 cm
Fundació Vila Casas

Obres en exposició

Joan Llimona
Pensativa
c. 1920
Oli sobre tela
110 x 70 cm
Museu de la Garrotxa, Olot

Francesc Vayreda
Grup d'amics (Iu Pascual, Galwey, Lllavaneras i Carles)
1925-1929
Oli sobre tela
135 x 190 cm
Museu de la Garrotxa, Olot

Iu Pascual
Vent de Ponent. Sant Esteve d'en Bas
1941
Oli sobre tela
50,5 x 72 cm
Museu de la Garrotxa, Olot

Josep Obiols
Paisatge de Viladrau
1931
Oli sobre tela
38 x 46,5 cm
Col·lecció d'Art Banc Sabadell

Francesc Domingo
Retrat de Pepito Domingo
1927
Oli sobre tela
31 x 22 cm
Sala Parés

Joan Rebull
Composició per a un relleu
1927
Oli sobre paper
30 x 42 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Manolo Hugué
Torero
c. 1927
Llapis sobre paper
30 x 21 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Jaume Martrús i Riera
Jove
c. 1925
Terracota
57 x 28 x 21 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joaquim Claret
Nen amb gat
s/d
Terracota
34,5 x 14 x 11 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Martí Casadevall Mombardó
Dona pentinant-se
1925
Estuc policromat
53,5 x 19 x 17 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joan Rebull
Nena
s/d
Bronze
33 x 30 x 14 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Esteve Monegal
Retrat de Francesc Vayreda
1928
Bronze
120 x 16 x 19 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Obres en exposició

Pau Gargallo
Dormeuse
1924
Bronze
11 x 26 x 18 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Josep Aragay
Plat
1927
Ceràmica policromada
28 cm de diàmetre
Col·lecció Vayreda Casadevall

Vicenç Solé Jorba
Gitanos
1933
Oli sobre tela
43 x 55 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Pere Gussinyé
Paisatge
1933
Oli sobre tela
67 x 93 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Joan Commeleran
El maquinista
s/d
Tècnica mixta sobre paper
72 x 57 cm
Col·lecció Martí Ferrer

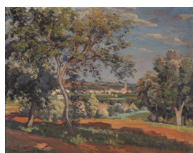
Enric Cristòfor Ricart
Paisatge
1927
Gravat xilogràfic
35 x 25 cm
Col·lecció Martí Ferrer

Josep Obiols
Sense títol
s/d
Llapis gras
70 x 50 cm
Col·lecció Martí Ferrer

Joan Rebull
Vaca
s/d
Llapi sobre paper
25 x 16 cm
Col·lecció Martí Ferrer

Iu Pascual
Paisatge
1927
Oli sobre tela
37,5 x 47,5 cm
Fundació Vila Casas

Vallsquer
[Maurici Valls Quer]
Des del coll de Santigosa
1934
Oli sobre tela
65 x 80 cm
Fundació Vila Casas

Vicenç Solé Jorba
Mercat a Pla de Palau
1935
Oli sobre fusta
23 x 27 cm
Fundació Vila Casas

Olivet-Legares
[Josep Olivet i Legares]
Vaques pasturant
s/d
Oli sobre fusta
27 x 37,5 cm
Fundació Vila Casas

Obres en exposició

Ramón Llumà
Ribes del Fluvià
1936
Oli sobre fusta
39 x 30 cm
Fundació Vila Casas

Jordi Farjas
Plaça d'Olot
s/d
Oli sobre fusta
27 x 33 cm
Fundació Vila Casas

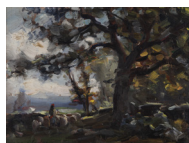
Joaquim Marsillach Codony
El parc nou
s/d
Oli sobre fusta
24 x 33 cm
Fundació Vila Casas

Melcior Domenge
Sense títol
s/d
Oli sobre fusta
32 x 44 cm
Fundació Vila Casas

Melcior Domenge
Aiguamolls de la Moixina
s/d
Oli sobre fusta
36 x 50 cm
Fundació Vila Casas

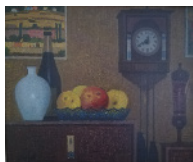
Olivet-Legares
[Josep Olivet i Legares]
L'avi
1933
Oli sobre taula
19,5 x 26 cm
Fundació Vila Casas

Iu Pascual
Puigsacalm. Raval de Sant Esteve d'en Bas
s/d
Oli sobre tela
107 x 106 cm
Fundació Vila Casas

Josep Pujol
Matinada
s/d
Oli sobre fusta
39,5 x 56,5 cm
Fundació Vila Casas

Josep Pujol
Bodegó amb finestra
s/d
Oli sobre fusta
49 x 57 cm
Fundació Vila Casas

Àngel Codinach
El mas
s/d
Oli sobre fusta
24 x 40 cm
Fundació Vila Casas

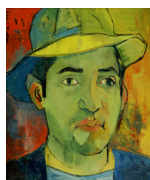

Pere Gussinyé
Sense títol
s/d
Oli sobre tela
73 x 90 cm
Fundació Vila Casas

Josep Pujol
Sense títol
s/d
Oli sobre tela
65 x 100 cm
Fundació Vila Casas

Obres en exposició

Leonci Quera
Sense títol (Autoretrat amb barret)
1948
Oli sobre tela
46,5 x 38 cm
Museu de la Garrotxa, Olot

Jordi Farjas
Plaça d'Olot
s/d
Oli sobre fusta
27 x 33 cm
Fundació Vila Casas

Leonci Quera
Sense títol (Noia)
1945-1955
Tinta sobre paper
45 x 32,5 cm
Museu de la Garrotxa, Olot

Leonci Quera
Tètrada
1960
Terracuita
38,5 x 50 x 11 cm
Museu de la Garrotxa, Olot

Leonci Quera
Sense títol (Rectangles)
1958-1960
Oli sobre fusta
35 x 18 cm
Museu de la Garrotxa, Olot

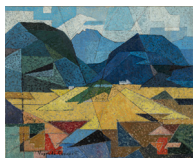
Olivet-Legares
[Josep Olivet i Legares]
L'avi
1933
Oli sobre taula
19,5 x 26 cm
Fundació Vila Casas

Joan Puig Manera
Sense títol
1958
Oli sobre tela
65,5 x 81,5 cm
Museu de la Garrotxa, Olot

Marian Oliveras
Pont de Sadernes
s/d
Oli sobre fusta
38 x 46 cm
Fundació Vila Casas

Vayreda Canadell
[Josep Maria Vayreda Canadell]
Vall de Riudaura
1950
Oli sobre tela
60 x 73 cm
Fundació Vila Casas

Sebastià Congost
El mas
s/d
Oli sobre fusta
24 x 40 cm
Fundació Vila Casas

Josep Guinovart
Vaca
2000
Tècnica mixta
120 x 234 x 47 cm
Fundació Vila Casas

Carlos Mata
Toro Ghalyo
2006
Bronze
58 x 64 x 12 cm
Fundació Vila Casas

Obres en exposició

Jordi Curós
Paisatge
sd
Oli sobre fusta
21 x 28 cm
Fundació Vila Casas

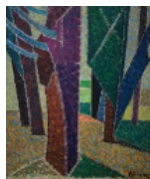
Oriol Jolonch
Èxode
2014
Fotografia
42 x 60 cm
Fundació Vila Casas

Oriol Maspons
Família nòmada a la Manxa
1961
Fotografia
28 x 40 cm
Fundació Vila Casas

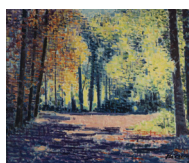

Josep Maria Vayreda Canadell
Sense títol
1960
Oli sobre tela
38,5 x 50 x 11 cm
Museu de la Garrotxa, Olot

Marian Oliveras
Arbreda
S/d
Oli sobre tela

Museu de la Garrotxa, Olot

Marian Oliveras
La Moixina (Tardor)
1975
Oli sobre tela
54 x 66 cm
Col·lecció Vayreda Casadevall

Josep Olivet i Legares
Pastor descansant
s/d
Oli sobre fusta
21 x 26 cm
Fundació Vila Casas

Maurici Valls i Quer
Camí d'alta muntanya
s/d
Oli sobre tela
33 x 46 cm
Fundació Vila Casas

Joaquim Marsillach Codony
Sense títol
s/d
Oli sobre tela
73 x 93 cm
Fundació Vila Casas

Vicenç Solé-Jorba
Sense títol
s/d
Oli sobre tela
34 x 50 cm
Fundació Vila Casas

Maurici Valls i Quer
Can Sastre d'Olot
1937
Oli sobre tela
31 x 40 cm
Fundació Vila Casas

Marian Oliveras
Sense títol
s/d
Oli sobre tela
72,5 x 59 cm
Fundació Vila Casas

Obres en exposició

Pere Gussinyé
Sense títol
sd
Oli sobre tela
37,5 x 59,5
Fundació Vila Casas

Josep de Togores
Marcelle, germaine et dédé
1921
Oli sobre tela
100 x 81 cm
Fundació Vila Casas

Autor desconegut
Retrat de cos sencer d'una nena i un nen al bosc
c. 1880
Daguerrotyp sobre cartró
9,8 x 6,9 cm
ACGAX

Autor desconegut
Capsacosta
c. 1880
Daguerrotyp sobre cartró
11,6 x 8,8 cm
ACGAX

Autor desconegut
Retrat de cos sencer de dues noies
c. 1880
Daguerrotyp sobre cartró
12 x 16 cm
ACGAX

Autor desconegut
Retrat de dues noies de cos sencer
c. 1883
Daguerrotyp sobre cartró
8,8 x 11,5 cm
ACGAX

Vicenç Grivé Coma
Vista dels voltants d'Olot
1880-1896
Daguerrotyp sobre cartró
8,5 x 13,5 cm
ACGAX

Per a més informació podeu contactar amb el departament de premsa i comunicació

Neus Pérez Garcia
nperez@fundaciovilacasas.com
616.997.941

Diana Juanpere Dunyó
djuanpere@fundaciovilacasas.com
620.092.759

Descàrrega d'imatges via web: www.fundaciovilacasas.com/ca/documents-premsa
Usuari: premsa
Contrasenya: premsa2021

FUNDACIÓ VILA CASAS

www.fundaciovilacasas.com

ESPAIS
VoLART
BARCELONA

Espais Volart

Ausiàs Marc, 20-22
08010 Barcelona
+34 93 481 79 85
volart@fundaciovilacasas.com

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Museu Can Framis

Roc Boronat, 116-126
08018 Barcelona
+34 93 320 87 36
canframis@fundaciovilacasas.com

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

Museu Can Mario

Plaça Can Mario, 7
17200 Palafrugell (Girona)
+34 972 306 246
canmario@fundaciovilacasas.com

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

Museu Palau Solterra

Església, 10
17257 Torroella de Montgrí (Girona)
+34 972 761 976
palausolterra@fundaciovilacasas.com